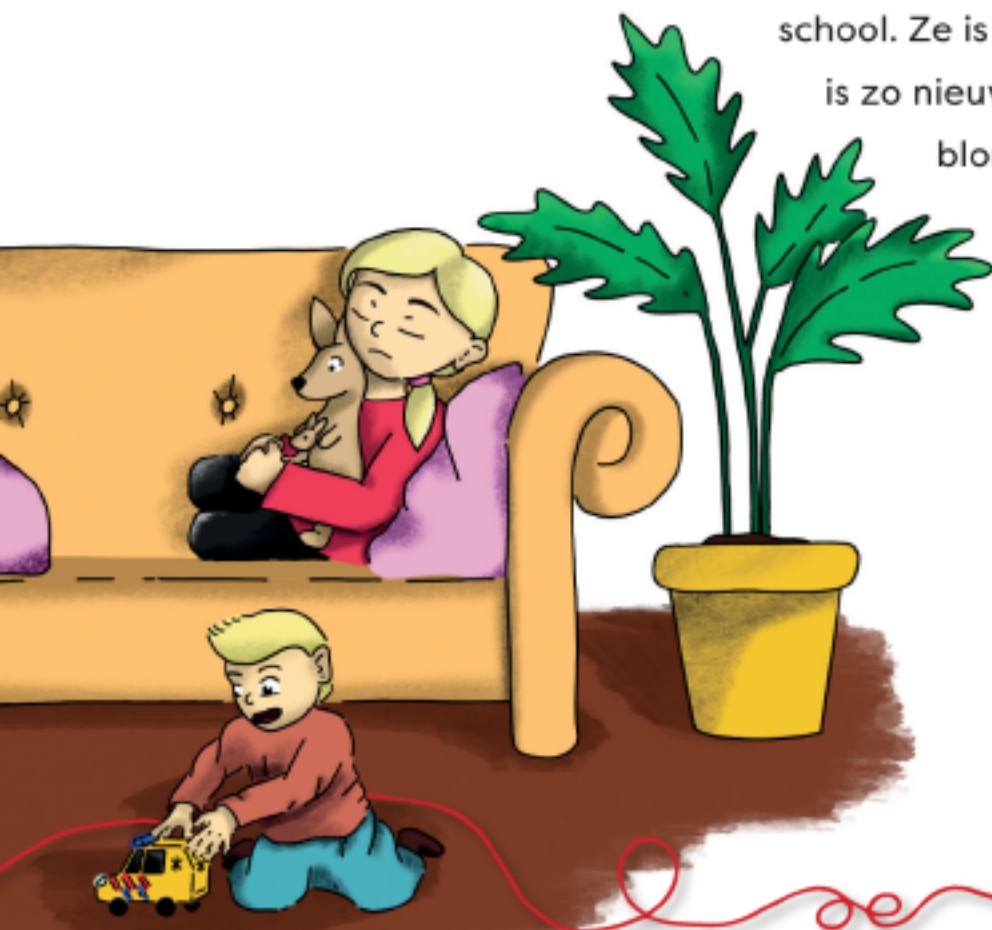

Het is een mooie lentedag. Suus heeft net heerlijk buiten gespeeld. Met gezonde rode wangen ploft ze op de bank. Samen met haar knuffelkangoeroe Jip, die haar beste maatje is. Zij luistert altijd naar haar. Zij troost haar als ze verdrietig is. Nu drukt ze haar stevig tegen zich aan, want in de keuken hoort ze papa en mama bellen met de dokter. De stemmen klinken anders. Ze klinken niet vrolijk en rustig zoals normaal. Ze wil weten wat er aan de hand is, maar ze kan niet alles horen. Raf, haar kleine broertje, speelt op de grond met zijn favoriete ambulance. "Taatau, taatau, taatau!" Hij heeft niets door.

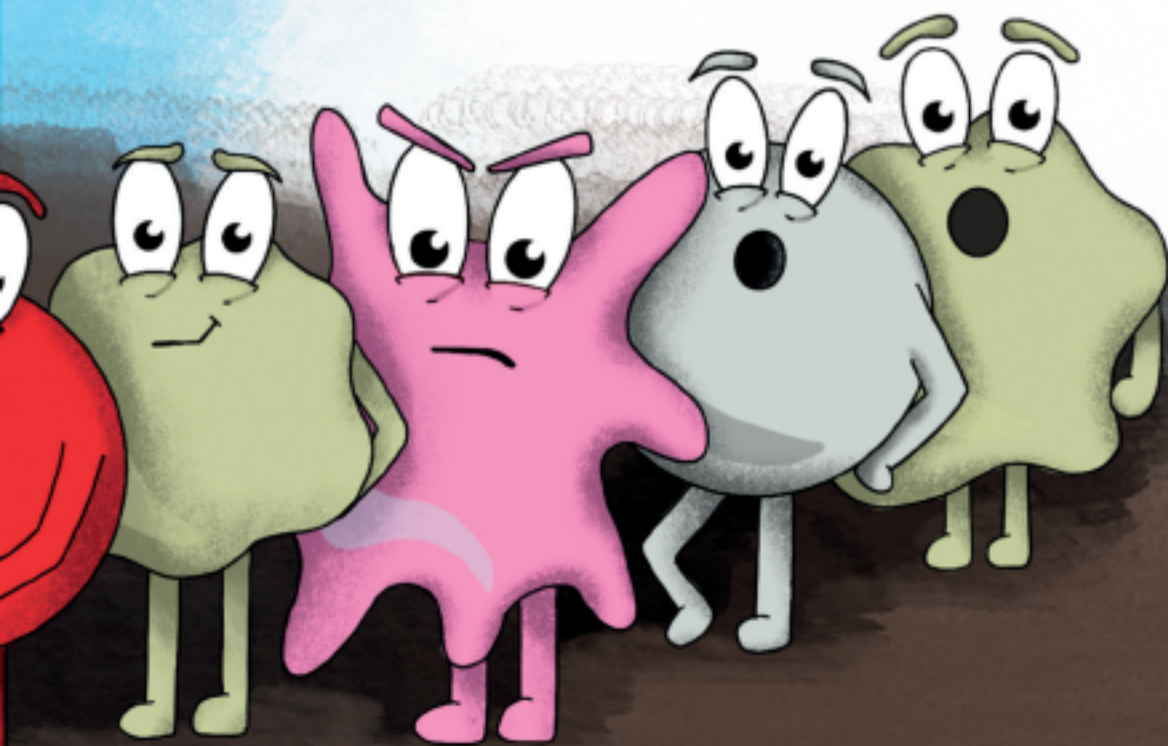
Ze hoort mama de moeilijke woorden herhalen van de dokter. Ze heeft geen idee wat dit betekent, maar het klinkt heel eng. Ze voelt de tranen prikken in haar ogen. Mama is altijd zo lief en sterk. Mama leest haar elke avond een versje voor. Is mama ziek? Heel erg ziek?

Papa en mama komen de kamer in. Suus schrikt. Ze voelt een knoop in haar maag. Papa zegt zacht: "Mama's bloed is ziek. Ze heeft kanker." Hij kijkt bezorgd naar mama. Mama knikt en slikt. Papa praat verder. Hij zegt veel moeilijke dingen. Suus durft niet meer te luisteren. Ze denkt aan school. Ze is bang. Wat als Luuk uit haar klas iets vraagt? Hij is zo nieuwsgierig. Even later aait mama Suus over haar blonde haar dat glimt door de zon. "Suus, zullen we meester Joep en Fleurs mama bellen? Dan vertellen we over mama en de kanker in het bloed." Fleur is Suus haar beste vriendin. Suus knikt langzaam.

In je botten zit iets zachts, dat noemen we 'beenmerg'. Daar woont een heel bijzondere fabriek: de bloedfabriek. Die maakt elke dag nieuwe bloedcellen voor jou." De dokter laat plaatjes zien van allemaal cellen. Suus ziet een klein bolletje met een gezichtje. "Dit is een stamcel", zegt de dokter. "Hij is de baas van de bloedfabriek. Hij heeft veel vriendjes, die elke dag door hem worden gemaakt. Zijn vriendjes kunnen van alles worden: een rode cel, een witte cel of een bloedplaatje." Suus ziet een rode cel met een zuurstoffles, een witte cel met een zwaard en een schild en een bloedplaatje met een pleister. "De rode cellen zijn belangrijk bij het ademen. De witte cellen beschermen je tegen ziektes. En de bloedplaatjes plakken je wondjes dicht als je je pijn doet", vertelt de dokter. Suus denkt aan Luuk, die vanmorgen een schaafwond had. Hij was uitgegleden op het schoolplein. De dokter vertelt rustig verder. "Je lichaam heeft nog veel meer cellen. Die cellen delen zich elke dag. Zo word je steeds groter en sterker. Kijk maar eens hoe groot jullie al zijn geworden sinds jullie geboren zijn", legt de dokter uit.

Maar dan schrikt Suus van een cel met een boos gezicht. De dokter vertelt: "Deze boze cel maakt veel kapot, dat noemen we een 'kankercel'. Door deze kankercellen is er grote paniek in de bloedfabriek."

Suus mist mama héél erg. Mama ligt echt al wekenlang in het ziekenhuis. De grabbelton raakt leeg, maar mama komt niet terug. Het duurt té lang. Die nacht droomt Suus over mama. Ze is bij haar op bezoek in het ziekenhuis. De dokter komt naar haar toe en pakt haar hand. "Suus, kom mee. Ik heb iets bijzonders voor je." Hij brengt haar naar de glazen lift, die glinstert in het witte ziekenhuislicht. "Suus", fluistert de dokter. "Zie je dat rode knopje daar? Wil je daar eens op drukken?" Suus herkent meteen het knopje met de letters 'stop' en kijkt nieuwsgierig naar de dokter. "Wat gaat er dan gebeuren?", vraagt Suus. De dokter knipoogt naar haar. "Dat zul je zo wel zien. We gaan op reis naar stamcelland." Suus klemt haar kangoeroe Jip tegen zich aan. De lift schiet omhoog en Suus voelt een kriebel in haar buik. Alles om haar heen verdwijnt en ze komen boven de wolken. Suus kan haar ogen niet geloven.

